II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 2 oktober 1996

om det stöd som den franska regeringen har beviljat företaget för audiovisuell produktion, Société française de production

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(97/238/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om upprättandet av Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med ovan nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att inkomma med synpunkter (1), och

med beaktande av följande:

STÖDET I FRÅGA

I

Detta beslut avser ett stöd på 1,110 miljarder franska franc som har beviljats la Société française de production, SFP, under perioden 1993 – 1996. Under 1993 – 1994 utbetalades 860 miljoner franska franc och ytterligare 250 miljoner franska franc i februari 1996.

BESKRIVNING

II

Eftersom flera konkurrerande företag ansåg sig drabbade av de förhållandevis låga priser som SFP genom det mottagna stödet haft möjlighet att hålla lämnade dessa företag den 7 april 1994 in en anmälan till kommissionen. Kommissionen begärde i en skrivelse av den 22 juni 1994 upplysningar från de franska myndigheterna. Efter ett möte med företrädare för kommissionen den 12 september 1994 svarade de franska myndigheterna i en skrivelse av den 21 oktober 1994 på kommissionens frågor om stödets förenlighet med den gemensamma marknaden.

Dessa svar skingrade emellertid inte kommissionens tvivel, särskilt eftersom det inte tycktes finnas några skäl som motiverade ett undantag enligt artikel 92.3 c och d och dessutom ingen lämplig omstruktureringsplan hade lämnats in.

Kommissionens tvivel utmynnade i att ett förfarande enligt artikel 93.2 i fördraget inleddes genom ett beslut som fattades den 16 november 1994, vilket meddelades den franska regeringen i en skrivelse den 1 december 1994. I denna skrivelse anmodades myndigheterna att inkomma med synpunkter på kommissionens tvivel i fråga om stödets förenlighet, att lämna in en fullständig och realistisk omstruktureringsplan och att åta sig att inte ställa ytterligare statliga medel till SFP:s förfogande utan att ha inhämtat kommissionens förhandsgodkännande (skrivelse som offentliggjordes i EGT 1995, se fotnot 1).

I en skrivelse den 16 december 1994 lovade den franska regeringen att inte bevilja nytt stöd utan kommissionens godkännande. De franska myndigheterna lade fram sina synpunkter i en skrivelse av den 16 januari 1995.

(1) EGT nr C 80, 1.4.1995, s. 7.
EGT nr C 171, 15.6.1996, s. 3.

Inga kommentarer har inkommit till kommissionen från de övriga medlemsstaterna eller andra berörda parter efter det att förfarandet inletts.

Möten mellan företrädare för kommissionen och de franska myndigheterna arrangerades därefter den 21 december 1995 och den 15 februari 1996. Vid dessa möten gavs tillfällen att undersöka vilka åtgärder som de franska myndigheterna avsåg att vidta till förmån för SFP och att insistera på behovet av en omstruktureringsplan. De franska myndigheternas avsikt är att privatisera SFP och att låta denna åtgärd åtföljas av en omstrukturering av företaget.

Vid mötet den 15 februari 1996 lade den franska delegationen fram [...] (1) SFP:s faktiska finansiella situation och möjligheterna till privatisering. [...] bekräftar att den finansiella situationen är problematisk eftersom SFP noterar förluster som överstiger 100 miljoner franska franc årligen, och bekräftar också de ständiga behoven av finansiellt stöd liksom behovet av omstrukturering.

Vid detta möte, liksom vid det föregående mötet den 21 december 1995, upplyste de franska myndigheterna kommissionens företrädare om att en ny kapitalöverföring var nödvändig för att möta SFP:s akuta likviditetsbehov. I en skrivelse daterad den 19 februari 1996 anmälde de franska myndigheterna officiellt detta anslag, som uppgick till 250 miljoner franska franc. Kommissionen beslutade därför den 15 maj 1996 att utsträcka förfarandet till detta belopp och meddelade i en skrivelse den 4 juni 1996 de franska myndigheterna sitt beslut (skrivelsen offentliggjord i EGT 1996, se fotnot 1).

Enligt den tidsplan som de franska myndigheterna lade fram vid mötet den 15 februari 1996 skulle omröstningen i parlamentet om den erforderliga lagen om privatisering äga rum i april 1996 och ägandet överlåtas i slutet av juni eller början av juli 1996. De franska myndigheterna bedömde att det skulle vara möjligt för dem att lägga fram en omstruktureringsplan omedelbart efter det att parlamentet antagit lagen om privatisering (april 1996). Ytterligare upplysningar om privatiseringen av SFP lämnades i brevet från den franska regeringen till kommissionen den 27 februari 1996.

Mer än 18 månader har förflutit sedan förfarandet inleddes, och under denna tid har kommissionens företrädare vid upprepade tillfällen påmint de franska myndigheterna om deras skyldighet att lämna in en omstruktureringsplan. Under mötet den 15 februari 1996 gjorde kommissionen det helt klart för de franska myndigheterna att den inte skulle vänta längre än till slutet av april 1996 och att den skulle tvingas fatta ett negativt beslut om omstruktureringsplanen inte hade överlämnats före detta datum.

Denna tidsfrist gick ut för fyra månader sedan och planen har fortfarande inte inkommit till kommissionen. Det telefax som den franska regeringen sände till kommissionen den 1 juli 1996 för att informera om hur omstruktureringen fortskred, leder till slutsatsen att denna plan är långt ifrån slutförd eftersom den inte kommer att vara tillgänglig före slutet av september 1996. I en skrivelse av den 29 augusti 1996 översände de franska myndigheterna uppgifter om ett anbud om övertagande av SFP. Detta anbud innehåller ett förslag till en omorganisering av SFP men de franska myndigheterna har inte angivit om den franska regeringen avser att anta anbudet och om förslaget sålunda skall godtas. Detta förslag kan således inte betraktas som den omstruktureringsplan som krävs.

III

Stödet i fråga bör granskas mot bakgrund av utvecklingen på den franska audiovisuella marknaden.

1974 splittrades det offentliga nationella audiovisuella organet, ORTF, i flera företag. De verksamheter som sammanhänger med produktion för televisionen fortsattes inom ramen för ett nytt företag, SFP, och sändningsverksamheterna anförtroddes flera andra organ. SFP fortsatte dock att åtnjuta en skyddad ställning på den franska audiovisuella marknaden. För närvarande kontrolleras SFP till 100 % av staten [...].

SFP är ett holdingbolag som kontrollerar tre operationella dotterbolag, uppdelade på verksamheterna studio, video och produktion. Holdingbolaget (67 anställda), som skapades under 1994, tillhandahåller vissa tjänster (juridisk rådgivning, personaladministration) till de andra divisionerna inom gruppen.

Studioföretaget (helägt dotterbolag) erbjuder en hel rad tjänster i samband med produktion av underhållningsprogram, spel och reklam för televisionen. Detta dotterbolag har följande avdelningar (situationen i slutet av 1995):

— Avdelning "underhållning, spel, reklam": 8 anställda har hand om kundkontakter.

— Avdelning "inspelning" (334 anställda): tillhandahåller material och inspelningsteam huvudsakligen till TV-företag.

— Avdelning "scen" (54 anställda): iordningställande av scener för produktion av TV-program. Avdelningen ställer flera fasta scener till förfogande för producenter eller TV-företag som önskar producera underhållningsprogram.

— Avdelning "driftsadministration" och "funktionstjänster" (111 anställda): dessa avdelningar samordnar de olika kompetenser som krävs för produktionen och tillhandahåller allmänna tjänster inom verksamhetsområdet studio.

— Avdelningen "France costumes" (12 anställda): tillhandahåller kostymer för produktion av TV-sändningar och filmer.

(1) [...] konfidentiellt.

Det dotterbolag som sysslar med video är specialiserat på sändning av stora evenemang (huvudsakligen sportevenemang) som kräver särskilt tunga fasta och rörliga inspelningshjälpmedel. Den gör också inspelningar för studiobolagets räkning. Videoföretaget har följande två avdelningar:

— Avdelning "SFP utrustning" (213 anställda 1993) tillhandahåller materiel och personal för inspelningar.

— Avdelning "SFP post videoproduktion" (63 anställda 1993) har hand om klippning av videoproduktion.

Det tredje dotterbolaget har hand om produktioner (43 anställda 1993): dess verksamhet består huvudsakligen i att producera eller samproducera audiovisuella program för TV-kanaler och långfilmer. Dess två avdelningar är "SFP film" och "15-30-produktioner".

IV

Sektorn för audiovisuell produktion öppnades för konkurrens 1986. Illa förberett för denna nya konkurrensmiljö såg SFP sin omsättning sjunka och började få ekonomiska svårigheter. Dessa problem medförde drastiska personalnedskärningar. Företaget sysselsatte 2 515 personer 1985, men hade i slutet av 1995 dragit ner antalet anställda till 1 056. Omsättningen var 646 miljoner franska franc 1995.

De förluster som noterats sedan 1986 har kompenserats av staten och övriga offentliga aktieägare. Den totala summan statligt stöd som har beviljats sedan 1986 uppgår till över 2 miljarder franska franc.

Under perioden 1986—1990 yttrade sig en första statlig intervention i utbetalning av totalt 940 miljoner franska franc i stöd, en andra aktion, genomförd 1991, utmynnade i utbetalning av 320 miljoner franska franc i ytterligare stöd, dvs. totalt 1,260 miljarder franska franc (194 miljoner ecu). Kommissionen hade genom sina beslut av den 27 februari 1991 respektive den 25 mars 1992 godkänt dessa två åtgärder.

När beslutet fattades 1992 försäkrade de franska myndigheterna att det rörde sig om den sista stödåtgärden. Trots dessa förklaringar har de dock fortsatt att tillföra ekonomiskt stöd till företaget, som trots de optimistiska prognoser som regelbundet utfärdats om situationen inte visat sig vara kapabelt att verkligen anpassa sig till konkurrensen.

Därför genomförde staten en tredje intervention till förmån för företaget genom att på nytt överföra 460 miljoner franska franc 1993 och 400 miljoner franska franc 1994, d.v.s. ett sammanlagt stödbelopp på 860 miljoner franska franc (132 miljoner ecu). Kommissionen har genom sitt beslut av den 16 november 1994 inlett ett förfarande i fråga om de senaste stöden.

Den fjärde och sista interventionen, som gällde ett belopp på 250 miljoner franska franc (39 miljoner ecu), anmäldes av de franska myndigheterna den 16 februari 1996. Kommissionen beslutade den 15 maj 1996 att granska detta nya stöd inom ramen för det förfarande som redan inletts.

När den sista åtgärden inkluderas uppgår det totala stödbelopp som företaget tagit emot under perioden 1986—1996 till 2,370 miljarder franska franc (365 miljoner ecu).

V

Vid den första stödåtgärden (1986—1990) gjorde de franska myndigheterna gällande att företaget åter skulle vara i finansiell balans 1992, tack vare en omstruktureringsplan som godkänts av SFP:s aktieägare den 13 juni 1990 och som skulle genomföras under åren 1990 och 1991. Denna plan grundade sig dels på hypotesen att SFP skulle kunna återupprätta sin ställning på marknaden och höja sin omsättning, dels på åtgärder för att omorganisera företaget, minska de fasta omkostnaderna (särskilt genom personalnedskärningar och försäljning av en del av anläggningstillgångarna) och söka efter partner för vissa av verksamheterna.

Den andra stödåtgärden (1991) blev nödvändig på grund av de nedslående resultaten av genomförandet av planen från 1990. Omsättningen hade inte ökat i den utsträckning som man hoppats, eftersom efterfrågan på de tjänster som SFP erbjuder varit mindre än väntat. Personalnedskärningarna hade genomförts men tycktes inte ha varit tillräckligt omfattande. Försäljningen av anläggningstillgångar och de planerade associationsavtalen hade inte kunnat genomföras.

Den nya omstruktureringsplan som då lades fram innefattade fortsatta strävanden till omorganisering genom en ny minskning av fasta kostnader (omförhandling av personalens arbetsvillkor återfanns också under denna rubrik) och slutförande av associationsavtal. Sunda finanser utlovades till 1994.

Enligt de franska myndigheterna var den tredje interventionen (1993—94) nödvändig för att göra det möjligt för företaget att klara räntebetalningarna på skulden och de utgifter som var förknippade med uppsägningarna, liksom för att trygga den fortsatta likviditeten som försämrats genom att försäljningen av anläggningstillgångar försenats. Den franska regeringen förutsåg att den finansiella jämvikten skulle vara återställd i slutet av 1995. Det förefaller dock som om resultaten av de anpassningsåtgärder som är nödvändiga för företaget fortfarande låter vänta på sig. Det finns fortfarande för många anställda och lönerna är för höga och i båda fallen måste de minskas. [...] Sökandet efter partner har fortfarande inte givit något resultat. Man kan sålunda konstatera att de flera av de gamla problemen fortfarande inte har lösts och att omstruktureringsåtgärderna måste fullföljas.

Enligt pressklipp skulle SFP:s förluster i själva verket ha ökat till 270 miljoner franska franc 1995 med en omsättning på 646 miljoner franska franc.

I sitt beslut av den 25 mars 1992 angav kommissionen tydligt att den andra stödåtgärden måste bli den sista. De stöd som för närvarande granskas och som redan har utbetalats, framstår sålunda som ett klart brott mot den franska statens löfte att den andra åtgärden skulle bli den sista.

DEN FRANSKA REGERINGENS STÅNDPUNKT

VI

Av följande tre skäl anser den franska regeringen att stödet är förenligt:

— Omstruktureringsåtgärderna håller på att genomföras. Såsom redan har påpekats rör det sig om samma åtgärder och samma mål som då kommissionen godkände det föregående stödet.

— De utbetalda stöden syftar till att kompensera SFP för dess höga kostnader och ger inte företaget några möjligheter att artificiellt sänka sina priser på marknaden.

— Marknaderna för audiovisuell produktion är marknader som av språkskäl förblir nationella. SFP:s verksamhet avser huvudsakligen den franska marknaden och SFP:s konkurrenter är franska företag. De franska myndigheterna drar därför slutsatsen att det beviljade stödet inte kan påverka handeln mellan medlemsstaterna.

UTVÄRDERING

VII

De finansiella stöden beslutades och utbetalades utan att förhandsanmälas till kommissionen och är följaktligen olagliga.

Det åligger kommissionen att undersöka följande frågor:

— Utgör de finansiella bidrag som staten har givit stöd enligt artikel 92.1 i fördraget? För att vara stöd måste de:

  — beviljas av en stat eller med hjälp av statliga medel,

  — snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion,

  — påverka handeln mellan medlemsstaterna.

— Kan stödet i fråga omfattas av något av de undantag som avses i artikel 92, särskilt i artikel 92.3 c eller d?

De finansiella bidrag som den franska staten har betalat och tillhandahållit kommer endast SFP till del och gynnar detta företag jämfört med dess konkurrenter. En privat investerare hade aldrig gått med på en tredje, och därefter en fjärde finansiell intervention utan konkreta utsikter till lönsamhet. I det nuvarande sammanhanget är det ointressant att veta om bidraget från de statliga aktieägarna var i form av en subvention eller av ett anslag (kapitaltillskott). I det senare fallet kan konstateras att företaget fortsätter att gå med förlust 1995, trots den snabba förbättring som förutsagts alltsedan 1990 och den föregående stödåtgärden, samt att det inte finns några hoppingivande tecken på en positiv utveckling. De omstruktureringsåtgärder som nämnts av den franska regeringen (jfr punkt V) är otillräckliga.

— Kollektivavtalet inom den offentliga sektorn borde inte längre tillämpas eftersom den nuvarande lönestrukturen i SFP inte är konkurrenskraftig. Det är dock tvivelaktigt om ett nytt löneavtal skulle kunna slutas.

— Sökandet efter möjliga partner för de olika verksamheterna är en mycket mer mödosam process än förutsett.

— De franska myndigheterna har dessutom fortfarande inte lagt fram någon lämplig omstruktureringsplan, vilket kommissionen krävde när förfarandet inleddes, trots att de åtgärder som föreslagits och genomförts hittills är otillräckliga för att säkerställa företagets överlevnad. Stödet i fråga måste sålunda likställas med ett driftsstöd vilket inte kan godkännas.

VIII

Kommissionen anser att handeln mellan medlemsstaterna enligt artikel 92.1 påverkas av stödet i fråga. Enligt den franska regeringen är endast en begränsad del av SFP:s produktion (10 % av videoproduktionen) avsedd för den konkurrensutsatta internationella marknaden. Detta ändrar dock på intet sätt det faktum att det finansiella stöd som beviljats gör det lättare för SFP att marknadsföra sina tjänster i de övriga medlemsländerna eller de länder som är parter till EES-avtalet och gör det svårare för tjänster marknadsförda av utländska audiovisuella företag att tränga in på den franska marknaden.

Hänsyn bör också tas till förekomsten av en europeisk marknad för produktioner avsedda för television och film. Denna marknad kännetecknas av att europeiska producenter genomför samprodukter och av att audiovisuella produktioner sänds i andra länder än dem där de framställdes. Denna aspekt är särskilt relevant när det gäller den franska marknaden med hänsyn till den dynamiska politik som den franska regeringen bedriver för att sända franska verk i andra länder.

Om det är sant att den kulturella och språkliga mångfalden utgör en faktor som bidrar till en uppdelning av marknaderna och att endast 20 % av de europeiska filmerna sprids utanför de nationella gränserna [1], finns det anledning att överväga om inte det stora stöd som givits till SFP bidrar till att förstärka denna uppdelning. Såsom påpekats ovan minskar stödet i själva verket möjligheterna att i Frankrike sälja produktioner som gjorts i andra medlemsstater.

[1] "Options stratégiques pour le renforcement de l'industrie des programmes dans le contexte de la politique audiovisuelle de l'Union européenne" (Strategiska möjligheter att stärka programindustrin inom Europeiska unionens audiovisuella politik) Grönbok, KOM(94) slutlig, 6.4.1994.

Följaktligen bör stödet i fråga betraktas som ett stöd som omfattas av artikel 92.1 i fördraget. Den franska regeringen har inte lämnat några bevis som ger stöd för en invändning mot denna analys av skälet att de finansiella stöden inte syftar till att täcka driftsförluster som beror på onormalt låga priser eller priser som är lägre än de som råder på marknaden. Dessutom, även om man antar att sådana bevis funnes, är det inte desto mindre så som de franska myndigheterna erkänner, att dessa stöd syftar till att behålla företag på marknaden vars kostnadsstruktur är ineffektiv och inte anpassad till konkurrens. Sådana stöd gör det möjligt för dessa företag att med konstgjord andning hålla liv i sin verksamhet och bibehålla sin marknadsandel och sin sysselsättningsnivå till nackdel för andra konkurrenter på marknaden.

Dessutom gör arten av de verksamheter som SFP bedriver det inte heller möjligt att åberopa en skyldighet till offentlig tjänst som har anknytning till främjande av kulturen och bevarande av kulturarvet, vilket eventuellt skulle ha kunnat berättiga till ett statligt stöd.

IX

Undantagen enligt artikel 92.2 och 92.3 a och b är inte relevanta i detta ärende. Kommissionen har sålunda undersökt om det aktuella stödet skulle kunna komma i fråga för något av de undantag som avses i artikel 92.3 c och d.

Stödet är avsett att säkerställa SFP:s överlevnad. För att precisera villkoren för tillämpning av undantagen i artikel 92.3 c på stöd till företag i svårigheter har kommissionen antagit riktlinjer (1) i vilka följande kriterier som stödet måste uppfylla fastställs:

— Stödet måste vara knutet till en omstruktureringseller saneringsplan som skall läggas fram för kommissionen. Denna plan skall innehålla alla nödvändiga förtydliganden och göra det möjligt att inom rimlig tid återupprätta företagets livsduglighet på lång sikt.

— De föreslagna åtgärderna måste så långt möjligt begränsa snedvridning av konkurrensen och förbli förenliga med det gemensamma intresset. De måste påverka mottagarens ställning på marknaden i en utsträckning som i rimlig mån kompenserar stödets snedvridande effekt på konkurrensen.

— Stödet måste begränsas till vad som är absolut nödvändigt.

I sitt beslut av den 16 november 1994 om att inleda ett förfarande för den tredje stödåtgärden begärde kommissionen en lämplig omorganisationsplan. Till följd av detta beslut överlämnade de franska myndigheterna den 16 januari 1995, den 15 februari 1996 och den 29 augusti 1996 [...] om SFP:s situation och de omstruktureringsåtgärder som genomförts. [...] bör granskas för att bedöma om de innehåller tillräckligt med uppgifter för att kunna betraktas som den begärda omstruktureringsplanen.

[...] upprepar i huvudsak det som den franska regeringen meddelade kommissionen redan i samband med de två första stödåtgärderna. [...] från den 16 januari 1995 beskriver företagets dåliga situation och behovet av att minska antalet anställda, se över arbetsvillkoren, sälja en del av anläggningstillgångarna och sluta avtal med partner för att upphöra med vissa av verksamheterna. [...] anger dock inga argument som stödjer att företaget på ett tillfredsställande sätt kan genomföra de nödvändiga åtgärderna, att dessa åtgärder i tillräckligt hög grad bidrar till företagets överlevnad, att de så lite som möjligt snedvrider konkurrensen och att stödet är begränsat till vad som är absolut nödvändigt. [...] kan sålunda inte betraktas som den omstruktureringsplan som begärts.

[...] av den 15 februari 1996 är [...] och har inte lagts fram som en omstruktureringsplan av de franska myndigheterna. [...] SFP:s aktuella, finansiella situation och nämner överväganden vad avser privatiseringen av SFP. [...] att personalkostnaderna är för höga och att man inte har omsättningen under kontroll. Detta förklarar varför den finansiella jämvikt som hade förutspåtts för 1995 fortfarande inte har nåtts, vilket illustrerar det faktum att de flesta åtgärder som planerats inte har genomförts. [...] anbuden från en tredje part som är intresserad av att överta företaget skall åtföljas av en omstruktureringsplan.

I en skrivelse daterad den 29 augusti 1996 översände de franska myndigheterna uppgifter om ett anbud om övertagande av SFP. Detta anbud innefattade anbudsgivarens förslag till omorganisation av SFP men de franska myndigheterna har inte angivit om den franska regeringen kan acceptera anbudet och om förslaget sålunda skall antas. Detta förslag kan sålunda inte betraktas som den omstruktureringsplan som behövs.

Slutsatsen blir att över 18 månader har gått sedan förfarandet inleddes och att omstruktureringsplanen fortfarande saknas, trots att kommissionens företrädare flera gånger påmint de franska myndigheterna om deras skyldighet att lägga fram en sådan plan. Under mötet den 15 februari 1996 upplyste kommissionen dem tydligt om att den inte skulle vänta längre än till slutet av april 1996 och att den skulle tvingas fatta ett negativt beslut om omstruktureringsplanen inte hade överlämnats före detta datum. Denna tidsfrist löpte ut för fem månader sedan och planen har fortfarande inte överlämnats till kommissionen.

(1) Gemenskapens riktlinjer för statligt undsättnings- och omstruktureringsstöd till företag i svårigheter, EGT nr C 368, 23.12.1994, s. 12.

Utan omstruktureringsplan kommer verksamheterna att fortsätta att gå med förlust och stödet i fråga måste sålunda jämställas med ett driftsstöd (jfr punkt VII). Denna typ av stöd skulle inte kunna godkännas enligt artikel 92.3 c (stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner).

Det föreligger skäl att konstatera att stöden i fråga är avsedda att säkerställa SFP:s överlevnad och har karaktär av ett driftsstöd och att den franska regeringen inte har framfört något som tyder på att dessa stöd skulle syfta till att främja kulturen eller bevara kulturarvet enligt artikel 92.3 d.

Dessutom, och särskilt på grund av deras negativa effekter på uppdelningen av marknaderna i Europa, en faktor som av kommissionen betraktas som ett av den europeiska film- och televisionsprogramindustrins främsta handikapp, är dessa stöd inte av en art som bidrar till gemenskapens mål att utveckla en europeisk industri som är konkurrenskraftig på världsmarknaden. Detta konstaterande stärks av det faktum att stöden inte gör det möjligt att återupprätta SFP:s livskraft. Det stöd som givits till SFP kan följaktligen inte godkännas på grundval av bestämmelserna i artikel 92.3 d. Följderna av att inte bevilja stödet, det vill säga en ny försämring av SFP:s situation till fördel för de mer konkurrenskraftiga företagen, särskilt de franska, är sålunda inte en lämplig grund för att åberopa bestämmelserna i artikel 92.3 d.

Det finns således anledning att dra slutsatsen att stödet i fråga är oförenligt med den gemensamma marknaden eftersom det inte finns några skäl som rättfärdigar en tillämpning av ett av de undantag som avses i artikel 92.2 eller 92.3.

X

Eftersom den franska regeringen inte i förväg anmälde stödåtgärden hade kommissionen inte möjlighet att lägga fram sina synpunkter på denna åtgärd innan den genomfördes. Beviljande och utbetalning av ett stöd utan föregående anmälan utgör ett brott mot artikel 93.3 i fördraget.

Stödet i fråga, som uppgår till 1,110 miljarder franska franc är sålunda olagligt och måste, också med hänsyn till dess oförenliga karaktär, betalas tillbaka av mottagaren.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd på 1,110 miljarder franska franc som beviljats SFP under perioden 1993 – 1996 är olagligt, eftersom det har tilldelats i strid med det förfarande som föreskrivs i artikel 93.3. Det är också oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Den franska regeringen skall av SFP återkräva det belopp på 1,110 miljarder franska franc som nämns i artikel 1, jämte ränta för perioden mellan den dag då det olagliga stödet utbetalades och den dag då det återbetalas. Räntesatsen skall vara den referensränta för Frankrike som kommissionen använder vid beräkningen av stödinslaget i regionalt investeringsstöd.

Artikel 3

Den franska regeringen skall inom två månader från och med meddelandet om detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder den har vidtagit för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 2 oktober 1996.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen